

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΑΚΡΙΒΩΣ ΟΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΑΜΕ ΕΜΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Ο Τζον Χάουαρντ συμβούλεψε τον Τόνι Αμποτ ν' απολύσει την Πέτα Κρέντλιν και τον Τζο Χόκεϊ

Σαν άνθρωπος και σαν επαγγελματίας που προσπαθώ να κάνω τη δουλειά μου όσο καλύτερα μπορώ, ασφαλώς ικανοποιούμαι όταν επαληθεύονται οι προβλέψεις, τα συμπεράσματα και οι προτάσεις μου. Μπορώ να καυχηθώ πολλές επιτυχίες στα 26 χρόνια που υπηρετώ αυτή τη στήλη. Η τελευταία επιτυχία μου ήρθε αναπάντεχα με την αποκάλυψη του πρώην πρωθυπουργού, Τζον Χάουαρντ, πως συμβούλεψε τον Τόνι Αμποτ ν' απολύσει την διευθύντρια του πολιτικού γραφείου του, Πέτα Κρέντλιν και ν' αντικαταστήσει τον Θοσαυροφύλακα, Τζο Χόκεϊ, με τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ. Όσοι διαβάσετε τακτικά αυτή τη στήλη ίσως θυμάστε πως τις ίδιες συμβουλές έδινα εγώ στον Τόνι Αμποτ, με την πρόβλεψη ότι θα έχανε τις

εκλογές και θα ήταν ο πρώτος πρωθυπουργός για πολλές δεκαετίες που κυβέρνησε τη χώρα μια μόνο θητεία. Ίσως θυμάστε την σκληρή κριτική που ασκούσα στον Τζο Χόκεϊ, που κατά τη γνώμη μου δεν ήταν μόνο ο χειρότερος Θοσαυροφύλακας που υπηρέτησε την χώρα μας, αλλά και ανίκανος να «πουλήσει» τις αντιλαϊκές πολιτικές του με ένα τεράστιο πούρο στο στόμα και την αλαζονική συμπεριφορά του. Δεν είχα απαίτηση να διαβάξει ελληνικά ο κ. Αμποτ για να γνωρίζει τις απόψεις μου, όμως και όπως αποδεικνύεται απέρριψε τις ίδιες απολύτως συμβουλές από έναν από τους πιο επιτυχημένους Λίμπεραλ πρωθυπουργούς, που χαίρει μεγάλης εκτίμησης και σεβασμού. «Γάτα», ο Τζον Χάουαρντ, έβλεπε από μακριά την καταστροφή του προστατευόμενου

του, Τόνι Αμποτ, από την Κρέντλιν και τον Χόκεϊ, ενώ με την τοποθέτηση του Μάλκολμ Τέρνμπουλ στο Θοσαυροφύλακιο θα απέτρεπε το πραξικόπημα εναντίον του Αμποτ.

Όμως, το γινάτι βγάζει μάτι και ο Τόνι Αμποτ έκανε πολιτικό χαρακίρι επειδή δεν μπορούσε να παραδεχτεί τις λάθος επιλογές του και απέρριψε τις συμβουλές του πολιτικού του πατέρα. Αν και ο ίδιος δεν το ομολογεί, έχω την υποψία ότι η αντικατάσταση του Τόνι Αμποτ από τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ έγινε με τις ευλογίες του κ. Χάουαρντ για να σωθεί το Λίμπεραλ Πάρτι από μια σίγουρη εκλογική ήττα και η στήριξη του γερουσιαστού Θανάση Συνοδινού στον Μάλκολμ Τέρνμπουλ είναι μια σοβαρή ένδειξη για του λόγου μου το αληθές.

***Και αφού μιλάμε για τον κ. Αμποτ,

που εξακολουθεί ν' απολαμβάνει τα φώτα της δημοσιότητας με τις παρεμβάσεις και τις δημοσίες εμφανίσεις του, ο πρώην ανεξάρτητος βουλευτής, Τόνι Ουίντσορ, που διεκδικεί την έδρα New England, του αντιπροέδρου της κυβέρνησης Τέρνμπουλ και αρχηγού του Κόμματος των Εθνικών, Μπάρναμπι Τζόις, έδωσε πληρωμένη απάντηση στην καταγγελία ότι βοήθησε να κρατηθεί στην εξουσία η κυβέρνηση μειοψηφίας της Τζούλια Γκίλαρντ, αντί να βοηθήσει με την ψήφο του τον Τόνι Αμποτ να σχηματίσει κυβέρνηση:

«Αρνήθηκα να συνεργαστώ με τον Τόνι Αμποτ για να κυβερνήσει την χώρα, επειδή ήξερα ότι θα ήταν κακός πρωθυπουργός, όπως εξακρίβωσαν οι Λίμπεραλ μερικά χρόνια αργότερα και τον έδιωξαν!».

«Τα δώρα της Ελλάδας»

Με αφορμή έναν απλό άνθρωπο που χτυπήθηκε και ο ίδιος από την κρίση κι έκανε σκοπό της ζωής του να βοηθά τους πιο άτυχους από τον ίδιο, το αμερικανικό περιοδικό, Politico, αφιερώνει ένα εκτενές άρθρο για τον ρόλο της Ελλάδας και των ανθρώπων της στην προσφυγική κρίση:

Ο Κωνσταντίνος Πολυχρονόπουλος είναι ένας Έλληνας κοντά στα 50 που όταν το 2009 η κρίση χτύπησε την Ελλάδα, έχασε τη δουλειά του στον τομέα της επικοινωνίας και της διαφήμισης. Στα 47 του ήταν έμεινε απένταρος και πήγε να μείνει με τη μητέρα του για να μπορέσει να ζήσει. Μια μέρα που περπατούσε στους δρόμους της Αθήνας, είδε δυο παιδιά να ψάχνουν στα σκουπίδια και να τσακώνονται για ένα σάπιο φρούτο. Το χειρότερο, όπως λέει, ήταν ότι ο κόσμος προσπερνούσε χωρίς να ενδιαφέρεται για τη σκηνή. Από εκείνη τη στιγμή αποφάσισε να κάνει κάτι γι' αυτό. Και ίδρυσε την ΜΚΟ «Ο Άλλος Άνθρωπος», που αποστολή είχε να φτιάχνει τεράστιες ποσότητες φαγητού που μοιράζεται στους φτωχούς και τους άστεγους. Πέρσι τον Αύγουστο, ο ίδιος και άλλοι εθελοντές ταξίδεψαν μέχρι τη Λέσβο για να κάνουν το ίδιο για τους εξασθεωμένους πρόσφυγες που πλημμύρισαν το νησί.

Όπως αναφέρει το Politico, εδώ οι απλοί άνθρωποι καλύπτουν οικειοθελώς την αδυναμία και την ανικανότητα της ελληνικής κυβέρνησης και των Ευρωπαϊκών εταίρων της. Χαρακτηριστικά το ρεπορτάζ αναφέρει τα εξής:

Από όλες τις χώρες της Ευρώπης, η Ελλάδα είναι εκείνη που έχει τη μικρότερη ικανότητα για να είναι ο σωτήρας κάποιου. Είναι η πιο ταλαιπωρημένη χώρα: Συνεχώς απειλείται με αποβολή από την Ε.Ε. και έχει ένα τεράστιο χρέος προς τις ευρωπαϊκές τράπεζες. Η ανεργία βρίσκεται στο 25,2%. Οι αυτοκτονίες έχουν αυξηθεί κατά 36%. Σχεδόν τα μισά παιδιά που πηγαίνουν σχολείο υποσιτίζονται.

Οι Έλληνες έχουν κάθε δικαίωμα να αισθάνονται εξουθενωμένοι και εγωιστές. Και κάποιοι από αυ-

τούς όντως είναι: Στην Κω και τη Λέσβο, τα δύο νησιά όπου καταφθάνουν οι περισσότεροι πρόσφυγες, το κόμμα της Χρυσής Αυγής έχει σχεδόν διπλασιάσει τα ποσοστά του στις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου. Αλλά εάν η Ευρώπη έχει απογοητεύσει τόσο τους Έλληνες όσο και τους πρόσφυγες, ένα από τα όμορφα πράγματα που έχουν προκύψει από την κρίση είναι ο τρόπος που οι τελευταίοι αλληλοβοηθούνται για να την ξεπεράσουν.

Οι Έλληνες εθελοντές φροντίζουν για τα πάντα, από τη στέγη και τη σίτιση μέχρι την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και τη νομική βοήθεια των προσφύγων. Μόνο πέρσι, 719,087 πρόσφυγες έφτασαν στην Ελλάδα. Η Λέσβος υποδέχθηκε 406,206, σχεδόν πέντε φορές τον πληθυσμό της.

Η ελληνική κυβέρνηση είναι ήδη παράλυτη από τα χρόνια της οικονομικής κατάρρευσης, τα προγράμματα λιτότητας της Ε.Ε. και τα εσωτερικά της πολιτικά προβλήματα. Δεν μπορεί καν να διαχειριστεί ούτε τους μισούς ανθρώπους που κατευθύνονται προς την Ευρώπη στη χειρότερη προσφυγική κρίση από την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Στη Μυτιλήνη οι αρχές δεν μπορούν να καταγράψουν τους πρόσφυγες αρκετά γρήγορα, που σημαίνει ότι δεν μπορούν να φύγουν από το νησί.

Σήμερα, το κενό της κυβέρνησης και της Ε.Ε. καλύπτουν απλοί άνθρωποι και ανθρωπιστικές οργανώσεις. Οργανώσεις αυτοδιαχειριζόμενες, που λειτουργούν με ιδιωτικές δωρεές, χωρίς βοήθεια από την κυβέρνηση. Από την εποχή της λιτότητας οι Έλληνες έχουν οργανώσει κοινωνικά κέντρα υγείας και φαρμακεία, προγράμματα στέγασης, ακόμη και κοινωνικά στρατόπεδα για πρόσφυγες. Τα περισσότερα από αυτά διοικούνται από εθελοντές, ανθρώπους που, παρότι είναι χρεοκοπημένοι και άνεργοι, καταφέρνουν με κάποιο τρόπο να βοηθούν εκείνους που είναι σε χειρότερη μοίρα από τους ίδιους. Αλλά αυτό που κάνει τόσο αποτελεσματικές αυτές τις οργανώσεις είναι ότι οι άνθρωποι που τις διαχειρίζονται γνωρίζουν από

πρώτο χέρι τι πάει να πει ανάγκη για βοήθεια.

Τα παιδιά της παροικίας

Θετική ήταν η αντίδραση στο σχόλιό μου πως πρέπει να φέρουμε εξ απαλών ονύχων τα παιδιά και εγγόνια μας στην αγκαλιά της παροικίας. Όταν τα παιδιά και εγγόνια μας μεγαλώνουν σε ξένο περιβάλλον, μακριά από την παροικία, γιατί να ενδιαφερθούν να ενταχθούν στις οργανώσεις μας όταν ενηλικιωθούν; Αλλά και όταν τολμήσουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, συνήθως γίνεται κάτω από την υψηλή εποπτεία των ηλικιωμένων και πολλές φορές με πολύ ενοχλητικό τρόπο που απωθεί τους νέους.

Καταλαβαίνω απόλυτα την ανάγκη αναγνώρισης της προσφοράς τους από τους ηλικιωμένους, αλλά και την ανάγκη απασχόλησης μέσα στις οργανώσεις αφού δεν έχουν πια άλλες υποχρεώσεις. Όμως δεν βλέπει να κάνουν υποχωρήσεις που θα ενθαρρύνουν τους νέους μας να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο.

Καλό!

Χθες σταμάτησα σ' ένα βενζινάδικο και ζήτησα 10 ευρώ βενζίνη κι' ο βενζινάς με ρώτησε:

- Είναι μεγάλος ο λεκές;

Ακόμη ένα:

Σε μια συνάντηση του Τσίπρα με τον πρωθυπουργό της Ελβετίας, ο Αλέξης συστήνει τους υπουργούς του: Ο υπουργός Δικαιοσύνης, Εργασίας, Υγείας, Παιδείας, Οικονομίας κλπ.

Με τη σειρά τους ο Ελβετός πρωθυπουργός συστήνει αντίστοιχα: Ο υπουργός Ναυτιλίας, Δικαιοσύνης, Εργασίας, Υγείας, Παιδείας, Οικονομίας κλπ.

Οπότε κρυφογελάει ο Αλέξης:

- Γιατί γελάτε; τον ρωτάει ο Ελβετός.

- Μα έχετε υπουργό Ναυτιλίας, ενώ δεν έχετε θάλασσα;

- Εγώ γέλασα όταν μού παρουσίασε τους υπουργούς Δικαιοσύνης, Εργασίας, Υγείας, Παιδείας, Οικονομίας;